

Na datum naroze

GABRIELA VRÁNOVÁ, jež v těchto dnech slaví významné životní jubileum s počáteční číslicí sedm, bezpochyby patří mezi legendární hereckou „gardu“, která je chloubou nejen televizní tvorby.

V tomto týdnu můžeme herečku vidět na TV Barrandov v seriálu Vy všichni školou povinni...

...na Nově v protřídním seriálu Chalupáři...

...a na veřejnoprávní televizi v inscenaci Tetinka, kde si poprvé zahrál i její syn Ondřej Kepka (na snímku s Jaroslavem Satoranským).

Stačí jmenovat například seriály Sňatky z rozumu, Chalupáře či My všichni školou povinni a hned si každý vybaví buď naivní děvčátko Lízu, potřeběšnou Anču Čihákovou či dramatickou postavu učitelky Hajske. Tak velké rozpětí jejího talentu můžeme na obrazovkách obdivovat bezmála padesát let.

Jak vnímáte letící čas?

Řeknu vám, absolutně jsem ho kvůli šílenému pracovnímu záprahu, a to nemluvím jen o posledních měsících, kdy se mi toho nahromadilo až katastroficky hodně, ani nestačila vnímat. Já si svoje léta vlastně nikdy moc neuvědomovala, tedy pokud mi je nepřipomněl někdo jiný...

Můžete být konkrétnější?

Vždycky mi vadilo, jak se mnohá média řídí v obsazování svých projektů kalendářem, a nikoli faktickou schopností herce. Je zajímavé, že například rozhlas řeší, kolik je člověku let, i když se jedná o mluvené slovo. Můj hlas může být stále mladý i starý. Až tolik mě to nepřekvapuje třeba u televize, tam je to trochu o něčem jiném. I tak by se ale dalo určitě najít mnoho témat pro stárnoucí nebo staré herečky. Stručně řečeno: Věk jsem si neuvědomovala dlouho, připomínají mi ho jen moje choroby a média, která se řídí hlavně rodným listem. Já na datum narození rozhodně nemyslím. Čas si samozřejmě uvědomuji, ale nechci mu podléhat. To by bylo přece dost smutné, ne?!

Budete slavit?

Samozřejmě. U nás na chalupě se sejdeme s nejbližšími přáteli a uděláme si hezký večer. A protože můj syn (herec a režisér Ondřej Kepka - pozn. redakce) bude mít v září čtyřicetiny, začátkem října zorganizujeme setkání tady v Praze. Možná připravíme nějaký pořad v divadle, ale určitě bych

chtěla, aby tam přišli lidé, které mám moc ráda. Oslavy tedy každopádně budou, i když mi některé kolegyně říkají: „Co na tom chceš slavit?“ Možná na tom něco je, ale když už jsem slavila třicetiny, čtyřicetiny, padesátiny, šedesátiny, tak proč ne i tu sedmdesátku?!

Nyní by se ale dalo říci, že slavíte převážně práci...

To vám teda řeknu! Posledních několik měsíců bylo pěkně hektických. Spolu s Ondrou jsme natáčeli DVD Království poezie, které by mělo být jakýmsi pilotním dílem pro zvažovaný seriál České televize. V Činoherním klubu jsem nazkoušela roli paní Kilbridové ve hře Mariny Carr U kočičí bažiny a současně ve Švandově divadle v rámci Metropolitního léta hereckých osobností i komedii Dámská šatna od Arnošta Goldflama, kde mi režisér Jakub Maceček svěřil postavu stárnoucí herečky Lízy. Na ní je krásné, jak úzasně dovede balancovat na hraně opravdovosti, bláznivosti a nadhledu, který se v životě snažím neztratit i já. To představení mám moc ráda. Poznala jsem také báječné kolegyně Zdeňku Žádníkovou, Janu Krausovou, Kristýnu Novákovou a Adélku Kubačákovou.

Dámská divadelní šatna je velmi zajímavé a specifické prostředí. Vzpomenete si na nějaké silné setkání s herečkou, s níž jste tento prostor sdílela?

Některí televizní diváci budou možná vědět, kdo byla paní Ludmila Vostřilová. Jednalo se o nesmírně zajímavou herečku, se kterou jsem se setkala právě v mojí první dámské šatně po příchodu z Ostravy do Divadla na Vinohradech. Všichni ji považovali, v dobrém smyslu slova, za potrhlou naivní starou dámu. A představte si. Asi po půl roce mi právě ona řekla: „Gábinko, vy jste strašně naivní, jak všem věříte!

ni nemyslím

nom, jímž se vrátíme... Nechci být pesimistkou, rozhodně se ještě necítím být na poslední stávkce, nicméně si člověk tento fakt jednoho dne asi musí uvědomit. Víte, znám spoustu lidí svého věku, co od života už nic nečekají, nic nechtějí a tvrdí, že tu už nemají co říci. Takhle to nevnímám. Naopak. Mám pocit, že je tu ještě mnoho věcí, které bych mohla a měla udělat. Nemyslíte? (usměje se)

Jiří Landa

Foto: Marek Nosil, Josef Louda, Bontonfilm a archiv TYP

inzerce

Já se proto rozhodla, že vám budu o našich koležích vyprávět." Abyste to dobře pochopil, ona je nepomlouvala, jen mi o všech objektivně povídala. Vyslechla jsem ji, poděkovala, ale zároveň jí řekla, že si o každém stejně udělám představu podle toho, jak ho budu poznávat. Tak jsem taky učinila, a i přes její varování jsem pak na svoji naivitu samozřejmě několikrát dojela, a vlastně na ni dojíždím dodnes, (usmívá se) Druhou takovou herečkou byla Maruška Brožová. Její dcera, spisovatelka Dagmar Lhotová Stehlíková, mi po její smrti darovala kostým Eliny Makropulos, kterou jsem kdysi měla hrát na Vinohradech, ale naše tajemnice mi tehdy poradila, abych tu roli raději nebrala, protože bych ji alternovala s Jiřinkou Švorcovou.

Proč taková rada?

Kdybyste žil v té době, bylo by vám to jasné.

Jaká byla Jiřina Švorcová?

Bezvadná kolegyně, nemohu si na ni v nejmenším stěžovat. Mimo jiné jsme spolu hrály v inscenaci hry Josefa Kajetána Tyla Tvrdohlavá žena. Postavu Majdalenky jsem milovala jako jednu z mála. I proto mě potěšilo, že se právě toto představení rozhodla Československá televize natočit. Jenže hned potom emigroval Martin Štěpánek, takže se pořízený záznam nemohl vysílat.

V různých pořadech jen občasně použili moji písničku o svobodě. A teď, po revoluci, se zase nevyšláká kvůli Jiřině, takže tu inscenaci už asi nikdy nevidím...

Jak vnímáte fakt, že je v dnešní době někdo „zakázaný“?

Je to moc složité. Uvědomte si, že Jiřina byla vysoce postavenou členkou Ústředního výboru KSČ. Jistě, mnohým lidem i pomohla, jenže...

Na závěr jsem si nechal otázku směřující k poezii, kterou tolik milujete. Zajímalo by mě, jaké verše vyjadřují vaše současné pocity spojené s jubileem?

(zamyslí se) Napadá mě začátek básně Kruh od Josefa Hory. ...nemyslete na to, kdy jsme se narodili. Byl to den jako den. Koupali nás a růžovíjeme byli... Dále pokračuje tím, jak čas letí kolem nás, a končí to veršem ...a čekáme už na vlak je-

VIZITKA

GABRIELA VRÁNOVÁ

• Narodena: 27. července v Novém Městě nad Váhom

• Z televizních seriálů: Sňatky z rozumu (1968), F. L. Věk (1971), Chalupáři (1975), Rozpaky kuchaře Svatopluka (1984), My všichni školou povinni (1984), Přisahám a slibuji (1990), Náměstíčko (2004)

• Současné divadelní aktivity: Dámská šatna, Absolvent (Studio Dva), U kočičí bažiny (Činoherní klub), Tenor na roztrhání (Agentura Harlekýn), Vila s věčným břemenem (Divadelní agentura Praha)

